



ZPRAVODAJ FARNOSTÍ

n a L i p n ě

16 – 17 / 2025

13. 4. 2025

VELIKONOČNÍ DVOJČÍSLO



**Což v nás nehořelo srdce,
když k nám cestou mluvil
a vykládal nám písma?**

(Lk 24, 32)



**CHRISTUS SURREXIT VERE,
ALLELUIA!**

**KRISTUS VPRAVDĚ Z MRTVÝCH VSTAL,
ALELUJA!**



*Kristus včera i dnes,
začátek i konec,
alfa i ómega,
Kristus je Pán všech věků,
on vládne dějinám,
jeho je království i moc i sláva
po všechny věky věků.
A m e n .*

*Ať slavné Kristovo vzkříšení
naši tmu ve světlo promění!*



Radostné a požehnané slavení tajemství
Veliké noci a do dalších dnů roku 2025
hořící srdce učedníků emauzských přeje,
vyprošuje, srdečně pozdravuje a ✠ žehná

P. Špaček

Váš služebník a duchovní otec
P. Mgr. Ing. Jan Špaček, dr. h. c.

POŘAD BOHOSLUŽEB	Horní Planá	Frymburk	Vyšší Brod	Černá v Pošumaví
<u>NEDĚLE</u> 13. 4. 2025	8:00 (farní kostel) <u>KVĚTNÁ NEDĚLE</u> („pašijová“) – mše sv. na památku vjezdu Páně do Jeruzaléma Prosba za zdárný průběh procesu blahořečení biskupa Josefa Hloucha.	9:45 (farní kostel) <u>KVĚTNÁ NEDĚLE</u> („pašijová“) – mše sv. na památku vjezdu Páně do Jeruzaléma Za + rodiče Marii a Michala Lombartovy.	11:30 (farní kostel) <u>KVĚTNÁ NEDĚLE</u> („pašijová“) – mše sv. na památku vjezdu Páně do Jeruzaléma Za + Marii Brabcovou, Adolfa Brabce a Františka Kusa.	<u>Sobota 12. 4. 2025</u> 17:00 (farní kostel) <u>KVĚTNÁ NEDĚLE</u> („pašijová“) – mše sv. na památku vjezdu Páně do Jeruzaléma Za dar zdraví pro našeho Svatého otce Františka.
<u>Pondělí</u> 14. 4. 2025				
<u>Úterý</u> 15. 4. 2025	8:00 (farní kostel) <u>ÚTERÝ SVATÉHO TÝDNE</u> Za dar zdraví pro vážně nemocné osoby.			
<u>Středa</u> 16. 4. 2025				
<u>Čtvrtek</u> 17. 4. 2025	20:00 (farní kostel) <u>ZELENÝ ČTVRTEK – mše</u> sv. na památku Večeře Páně Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).	17:00 (farní kostel) <u>ZELENÝ ČTVRTEK – mše</u> sv. na památku Večeře Páně Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).		
<u>Pátek</u> 18. 4. 2025	18:30 (farní kostel) <u>VELKÝ PÁTEK</u> Velkopáteční obřady na památku Umučení Páně	15:00 (farní kostel) <u>VELKÝ PÁTEK</u> Velkopáteční obřady na památku Umučení Páně		
<u>Sobota</u> 19. 4. 2025	21:30 (farní kostel) <u>VZKŘÍŠENÍ – obřady</u> Veliké noci Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).	18:00 (farní kostel) <u>VZKŘÍŠENÍ – obřady</u> Veliké noci Za naši katechumenku paní Jitku Labajovou, která o této Veliké noci přijme všechny tři iniciační svátosti.		
<u>NEDĚLE</u> 20. 4. 2025	11:30 (farní kostel) <u>SLAVNOST</u> <u>ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ –</u> <u>BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ</u> Za + rodiče Böhmovy a Kvapilovy, a za všechny zemřelé z těchto rodin.	9:45 (farní kostel) <u>SLAVNOST</u> <u>ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ –</u> <u>BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ</u> Za SPRAVEDLIVÝ mír na těžce zkoušené Ukraji- ně, a za tvrdý a nelitostný trest pro všechny ruské válečné zločince.	8:00 (farní kostel) <u>SLAVNOST</u> <u>ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ –</u> <u>BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ</u> Za + Františka Sofku a za zemřelé z rodiny Perfolovy.	14:00 (farní kostel) <u>SLAVNOST</u> <u>ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ –</u> <u>BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ</u> Prosba za zdárný průběh procesu blahořečení biskupa Josefa Hloucha.
<u>Pondělí</u> 21. 4. 2025	8:00 (farní kostel) <u>PONDĚLÍ V OKTÁVU</u> <u>VELIKONOČNÍM</u> Za SPRAVEDLIVÝ mír na těžce zkoušené Ukraji- ně, a za tvrdý a nelitostný trest pro všechny ruské válečné zločince.	9:45 (farní kostel) <u>PONDĚLÍ V OKTÁVU</u> <u>VELIKONOČNÍM</u> Za + rodiče Štefana a Annu Lučanovy, syna Štefana, vnuky Pavla a Miroslava, švagra Mila- na, za Helenu Dojčanovou a za ostatní příbuzné.	11:30 (farní kostel) <u>PONDĚLÍ V OKTÁVU</u> <u>VELIKONOČNÍM</u> Prosba za zdárný průběh procesu blahořečení biskupa Josefa Hloucha.	

POŘAD BOHOSLUŽEB	Horní Planá	Frymburk	Vyšší Brod	Černá v Pošumaví
Úterý 22. 4. 2025	8:00 (farní kostel) <u>ÚTERÝ V OKTÁVU</u> <u>VELIKONOČNÍM</u> Za dar zdraví pro našeho Svatého otce Františka.			
Středa 23. 4. 2025				
Čtvrtek 24. 4. 2025	17:00 (farní kostel) <u>ČTVRTEK V OKTÁVU</u> <u>VELIKONOČNÍM</u> Za + Béd'u Štroneru, Annu Sobkovou a Kateřinu Kubovskou.			
Pátek 25. 4. 2025	14:00 (kaple v domově důchodců) <u>PÁTEK V OKTÁVU</u> <u>VELIKONOČNÍM</u>			
Sobota 26. 4. 2025				17:00 (farní kostel) <u>2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ</u> (svátek Božího milosrdenství) Za + z rodiny Uhrinovy, Musilovy a Iždinských.
NEDĚLE 27. 4. 2025	8:00 (farní kostel) <u>2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ</u> (svátek Božího milosrdenství) Za + rodiče Vranovských, Satrapů, Tůmů a za všechny zemřelé z těchto rodin.	9:45 (farní kostel) <u>2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ</u> (svátek Božího milosrdenství) Za dceru Veroniku – prosba o milost darů Ducha svatého při životním rozhodnutí.	11:30 (farní kostel) <u>2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ</u> (svátek Božího milosrdenství) Za + Paulu Koller a za + Katarinu Koller.	

Adresa sídelní farnosti:

Římskokatolická farnost Horní Planá
Náměstí 1
382 26 Horní Planá

mobil: (+420) 604 322 396

E-mail: pater.spacek@seznam.cz
farnosti-na-lipne@seznam.cz

www: <http://www.farnosti-na-lipne.cz>



QR kód

Příležitost ke svaté zpovědi:

- ☐ Horní Planá:
 - Triduum – NEZPOVÍDÁ SE !
 - Ne, Po – NEZPOVÍDÁ SE !
 - Út, Čt – čtvrt hodiny přede mší sv.
- ☐ Frymburk:
 - Triduum – NEZPOVÍDÁ SE !
 - Ne, Po – NEZPOVÍDÁ SE !
- ☐ Vyšší Brod:
 - Ne, Po – NEZPOVÍDÁ SE !
- ☐ Černá v Pošumaví:
 - So – čtvrt hodiny přede mší sv.
 - Ne – NEZPOVÍDÁ SE !

K udílení svátosti pomazání nemocných, k vyřizování pohřbu a v jiných neodkladných záležitostech se můžete se mnou zkontaktovat např. pomocí textové zprávy (SMS) nebo E-mailu.

KVĚTNÁ NEDĚLE („pašijová“) – mše sv. na památku vjezdu Páně do Jeruzaléma

1. čtení
(Iz 50, 4-7)

2. čtení
(Flp 2, 6-11)

Pašije
(Lk 23, 1-49)

PETR A JIDÁŠ

Bratři a sestry, na Květnou neděli nebývá kázání. Dnes mluví pašije. Proto bude jen krátký doslov po pašijích.

Pašije nám vypravují o dvou zrádcích. Byli to dva apoštolé – Šimon Petr a Jidáš z Iš-Kariotu. Oba Pána Ježíše v těžké chvíli zradili, oba zapřeli. Oba svůj hřích doznali, oba litovali, oba jej oplakávali: „Zradil jsem krev spravedlivou,“ volá Jidáš před sanhedrinem.

Proč Jidáš přesto spáchal sebevraždu, zatímco Petr se stává prvním papežem, viditelnou hlavou Církve? **Protože Jidáš svůj hřích nevyznal před Kristem Pánem.** On se vyznal před sanhedrinem – židovskou

veleradou – a tito lidé mu rozhřešení dát nemohli. Ti se mu jen vysmáli! Jidáš zůstal zoufalcem, protože nežádal o odpuštění Ježíše. Nepřijal je od něho, nečekal odpuštění. **Neuvěřil, že mu Pán Ježíš odpustí.** Tady vidíme názorně nejhorší účinek hříchu: odhání nás od milosrdenství Božího. Působí, že naše důvěra v Krista Pána slábne.

A proč Šimon Petr, druhý zrádce svého Mistra a Pána, druhý hříšník, zůstal apoštolem, ba stal se skálou Církve svaté? **Protože nejen litoval, ale také hledal odpuštění.** Vrátil se mezi apoštoly a doznal svůj hřích. Hledal odpuštění svého Pána a důvěřoval v něj. Proto mu Kristus Pán odpustil. Až si zase budou hledět tváří v tvář, Pán Ježíš ho neuvítá výčitkou, ale tichou otázkou: „Petře, miluješ mě?”

A toto jsou stále velikonoce lidstva. Je to rozcestí, na němž se lidé rozdělují. Zatímco jedni jdou s Jidášem za cinkotem peněz, druzí s Petrem kajícně vyhlíží Krista. My hledáme ve svátosti smíření s kajícím srdcem Ježíšův zrak. A Pán mezi nás přichází, pohlíží i nám do očí a ptá se každého z nás: „Miluješ mě? Máš mě rád?”

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? To jsou opravdové křesťanské velikonoce, to je křesťanské jaro v duši: **Vždy znovu prožíváme své velikonoční znovuzrození.** Kéž tedy se Šimonem Petrem dobře uslyšíme Ježíšova slova lásky a odpuštění. Kéž se naplníme velikonoční radostí, a kamkoliv půjdeme, všude ji rozdáváme. Pochválen buď Pán Ježíš Kristus.

ZELENÝ ČTVRTEK – mše sv. na památku Večeře Páně

1. čtení

(Ex 12, 1-8.11-14)

2. čtení

(1 Kor 11, 23-26)

Evangelium

(Jan 13, 1-15)

VEČER DĚKOVÁNÍ

Bratři a sestry, dnešním dnem vstupujeme do nejposvátnější doby církevního roku. Zeleným čtvrtkem vstupujeme do velikonočního tridua, neboli **do svatého velikonočního třídenní.** Dnes chceme rozjímat o **Poslední večeři** našeho Pána Ježíše Krista, a o jeho poslední noci, kdy se za nás za všechny **v Getsemanské zahradě krví potil.**

Pán Ježíš se nás ptá v evangeliu: „Chápete, co jsem vám dnes učinil?” Co vlastně máme chápat? Že umýval apoštolům nohy, že nám přišel sloužit v lásce, a že to máme dělat také tak. Kristus nám **zanechal svou lásku v Nesjvětější Eucharistii,** a my tuto lásku máme přijímat a nést ji dál.

O vánocích jsme žasli nad tím, že Bůh se stává člověkem. A dnes, na Zelený čtvrtek, se tato zvěst před našima očima zviditelňuje a naplňuje: **Boží Syn se stává služebníkem lidí.** Ano, Ježíš Kristus – Emanu-El, Bůh s námi – kleká na zem před Jidášem, který ho za chvíli zradí. Kleká na zem před Šimonem Petrem, který za chvíli zapře, že je jeho učedníkem. Pokleká a umývá jim nohy. Všem umývá nohy. Vlastně i **každému z nás umývá nohy,** každému z nás chce sloužit.

Pán Ježíš se na tento večer těšil. Říká svým apoštolům: **„S toužebností jsem si přál jíst s vámi velikonočního beránka.”** A uvažme dobře, co oni na to. Před večeří jde jeden z jeho apoštolů vyjednávat s židovskou veleradou, kolik mu zaplatí, když ho zradí. Při Poslední večeři se apoštol Petr rozčileně brání, aby mu Pán prokázal službu, protože tuší, že je to viditelné znamení toho, co Pán Ježíš bude žádat i po něm i po všech ostatních: abychom **i my se považovali za služebníky** – nikoliv za pány – **svých bratří a sester!**

A když Poslední večeře skončila, Ježíš vychází do tmy, aby se vydal do rukou zla. A cítí úzkost. Prosí své přátele: **„Bděte a modlete se se mnou!”** Prosí je úpěnlivě – ale oni si pohodlně lehnou, teple se zabalí do pláště a usnou.

Jak ještě jinak, jak ještě víc mohl Bůh ukázat svou věrnost nám, kteří jsme plni ctižádosti a rivality. Jak ještě víc mohl Bůh ukázat svou věrnost nám, kteří jsme z naší svobody udělali džungli boje o moc ve stylu „všichni proti všem”. Jak ještě víc mohl Bůh ukázat svou věrnost nám, kteří jej den co den zrazujeme a prodáváme. A **prodáváme ho všude, kde cinkne zlatáček výhody, požitku, moci, kariéry a světské slávy.** Jak ještě víc mohl Bůh ukázat svou věrnost nám, kteří uhýbáme před každým nepohodlím, námahou, kteří raději jdeme spát, než abychom s ním dleli na modlitbách!

A přitom **naším posláním by mělo být Ježíšovu lásku přenášet dál**, na své bratry a sestry. To je odkaz našeho Pána Ježíše Krista. Jistě, dobrá vůle nám často nechybí, ale většinou pořádně nevidíme, jak a v čem bychom měli bližním sloužit. Žebráci už ode dveří ke dveřím nechodí. Slepí stařečkové nestojí stále na rozích našich cest, abychom je mohli převádět přes silnici, jak se o tom psávalo v čítankách. A tak náš plán dobrých skutků zůstává často nenaplněn.

Je třeba učit se vidět možnosti, jak se můžeme přiblížit k druhému. Je třeba hledat, jak můžeme být druhému ku pomoci, jak mu můžeme posloužit. Počátkem lásky je **být k druhému pozorný**: brát lidi kolem sebe vážně. Ptát se, co jim prospívá, co jim udělá radost.

Učme se žít spolu – je to vždy lepší, než žít vedle sebe. To se nám určitě podaří, když se o to budeme usilovně a vážně snažit. Uplatňujme svou lásku mezi svými nejbližšími. Pravda, tam se nám to vrátí – za lásku bude nám od nich oplaceno láskou. Avšak prokazujeme svou lásku i k těm, od nichž nic dobrého nečekáme. A to už je ta **zcela nezištná a opravdová láska našeho Pána Ježíše Krista**.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Není většího důkazu lásky, než položit život za své přátele. Pán Ježíš ten důkaz podal. Svůj život obětoval. A chléb, který nám na svou památku zanechal, je **znaméním a zpřítomněním této jeho nejsvětější oběti za nás**. A jak na to odpovíme my? To už mu povězte každý z nás sám, až On bude našim hostem při svatém přijímání. Pevně věřím, že jistě najdeme ta pravá slova k poděkování, a tak bude tento posvátný večer pro každého z nás **večer děkování**. Kéž se tak stane! Pochválen buď Pán Ježíš Kristus.

VELKÝ PÁTEK – velkopáteční obřady na památku Umučení Páně

1. čtení

(Iz 52, 13 – 53, 12)

2. čtení

(Žid 4, 14-16; 5, 7-9)

Pašije

(Jan 18, 1 – 19, 42)

NEUMŘEL SNAD JEŽÍŠ NADARMO?

Bratři a sestry, mnozí z nás již mnohokrát ve svém životě prožívali Velký pátek. Vždy znovu nasloucháme slovům posvátné bohoslužby a snažíme se pochopit podivuhodné dílo našeho vykoupení.

Vyslechli jsme příběh o umučení našeho Pána Ježíše Krista – pašije podle Jana. Skončil proces s Ježíšem. Tento proces je vzorem všech nespravedlivých soudních procesů. Byla to justiční vražda, do které jsme zapleteni i my všichni. Soudce – římský prokurátor Pontius Pilatus – byl bezcharakterní zbabělec. Svědkové byli nastrčení lháři. Celé soudní řízení bylo výsměchem všemu právu.

Obžalovaný Ježíš se nesmí hájit. Jak promluví, je fackami umlčen. Vojáci si rozebírají jeho osobní majetek ještě než zemřel na kříži. Ježíšovi nepřátelé si mnou ruce: konečně jsme ho zlikvidovali! A co jeho přátelé? Ti se krčí, schovávají, utíkají a naříkají: A my jsme doufali, že to je on, kdo zachrání náš lid!

Postupně si však začnou uvědomovat smysl Kalvárie milióny lidí. Milióny lidí se zaradují, že Ježíšova slova nebyla jen planá hesla, řečnické fráze. Uvědomí si, že **Pán Ježíš za své evangelium položil život**. Mnoho lidí slabých a hřešících se zaraduje, že Kristus Pán je nekonečnou láskou miluje.

Přesto se nám však klade na mysl neodbytná otázka: **Neumřel snad Ježíš nadarmo?** Zeptejme se nejprve, proč se vlastně umírá. Vojákům říkájí, že umírají za vlast, ale každý voják doufá, že kulka nepříteli mine právě jeho. Ale přesto padá a umírá. Nemocný doufá, že lék zabere. Ale přesto podlehně nemoci a umírá. Pán Ježíš nedoufal, že přežije. Chtěl zemřít. Vlastně přece doufal. Ale v co doufal? Doufal, že **vstane k jinému životu**. Ježíš vsadil celou svou existenci, celou svou budoucnost do naděje za tělesnou, lidskou smrtí.

A to je Velký pátek. Z této velikonoční naděje roste i naše důvěra. Zde má kořeny naše víra. Prožívat Velký pátek znamená obrátit svou naději, své očekávání zcela do budoucnosti. Prožívat Velký pátek znamená **uvěřit ve velikonoční jitra, zatímco náš život se odehrává ještě v pašijovém týdnu**.

A tak se v úžasu zastavujeme před Kristovým křížem, rozjímáme o něm, mluvíme o něm. Avšak to samo o sobě ještě z člověka nečiní skutečného následovníka Ježíše Ukřižovaného. Pán nám neřekl: Mluvte co nejvíce o mém kříži. Pán nám přikázal něco jiného: **Vezmi svůj kříž každodenní a následuj mne!** To pro nás znamená nést denní trampoty bez nářku. To pro nás znamená postavit se s nimi pod kříž Kristův vedle Sedmibolestné, Jana a Maří Magdalény.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Co myslíš nyní? Neumřel snad Ježíš nadarmo? Jistě si správně odpovíš: **NE! Neumřel nadarmo!** Ježíš přemohl toto „nadarmo“. Svou smrtí na kříži nás všechny zbavil strachu ze smrti. Svou smrtí na kříži nás všechny **vykoupil a navěky spasil**. Opakuji znovu: Ježíš neumřel nadarmo! Postavme se tedy v duchu i my pod Kristův kříž a vroucně vyznejme: **Hle, kříž, na kterém umřel Spasitel světa! Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti!** Amen.

VZKŘÍŠENÍ – obřady Veliké noci (Vigilie slavnosti Zmrtvýchvstání Páně)

1. čtení

(Gn 1, 1.26-31a)

2. čtení

(Ex 14, 15 – 15, 1)

3. čtení

(Ez 36, 16-17a.18-28)

Epištola

(Řím 6, 3-11)

Evangelium

(Mt 28, 1-10)

PROČ HLEDÁTE ŽIVÉHO MEZI MRTVÝMI?

Bratři a sestry, prožíváme Velikou noc, kdy Kristus vpravdě z mrtvých vstal. Dnes nás oslovují a uchvacují samotné obřady Veliké noci, a tak promluva bude jen krátká.

Položme si o této Veliké noci trochu provokativní otázku: **Jak by to bylo, kdyby s Ježíšem Kristem všechno skončilo Velkým pátkem na Golgotě a jeho pohřbem?** — Inu, to by pak nebylo nic z toho, co tvoří dějiny křesťanství za více jak dva tisíce let. Nebylo by ani Církve Kristovy. Nečetli bychom si v evangeliích. Neslavili bychom Nejsvětější Eucharistii. Ježíšův hrob by byl dávno zapomenutý. Ježíšovo jméno by znal asi jen málokdo.

Celé křesťanství stojí a padá s touto jedinou větou evangelia: **„Proč hledáte živého mezi mrtvými? *Není tady, byl vzkříšen!*“** Kdyby tato věta evangelia nebyla pravdivá, byli bychom my křesťané ubožáci, kteří se honí za nějakým neexistujícím přízrakem. Ba dokonce celé lidstvo by bylo ubohé, kdyby platilo, že moc zla smí mít konečné slovo nad dobrem. Že pravda nakonec prohrává. Že mocní tohoto světa se mohou beztestně radovat z násilí a útlu, kterého se dopouštějí na svých poddaných.

Avšak život Kristův Velkým pátkem nekončí. Je zde **noc vzkříšení**, je zde **záře prázdného hrobu**: Proč hledáte živého mezi mrtvými? Ano, Kristus už vstal z mrtvých – jako první z říše zemřelých! Ano, Kristus už sedí po pravici Otce, odkud přijde soudit živé i mrtvé! Ano, svědkové, kterým se Pán ukázal, už dosvědčují: My jsme Pána viděli! Naše srdce hořelo, když nám vykládal smysl Písma. **Ježíš vpravdě z mrtvých vstal!**

Proto i my o Velikonocích plným právem radostně zpíváme: **Aleluja – živ bud' nad smrtí slavný vítěz!** Zpíváme si radostně, přestože náš život je ještě uprostřed temnot lidí, kteří nepřijali světlo Kristova evangelia. Zpíváme si radostně, přestože jdeme životem ve stínu smrti, která nás ohrožuje.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Právě proto slavíme Ježíše Živého, vycházející Slunce naděje. Právě proto dnes budeme s radostí a **s HOŘÍCÍM SRDCEM** zpívat po proměňování slova: **Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste!** Aleluja! Pochválen buď Pán Ježíš Kristus.

SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – Boží hod velikonoční

1. čtení

(Sk 10, 34a.37-43)

2. čtení

(Kol 3, 1-4)

Evangelium

(Jan 20, 1-9)

KRISTŮV HROB JESTIŽ PRÁZDNÝ

Bratři a sestry, dnešní neděli jako by velikonoční zvony zněly jásavěji, radostněji. A je tomu skutečně tak. I když ten zvuk je stále stejný, my jej vnímáme jinak, protože naše srdce je citlivě naladěné, svátečně prostřené pro přijímání všeho dobrého. A proto také jinak vnímáme a jinak prožíváme. A máme k tomu veliký důvod. Vždyť je dnes **největší svátek – svátek všech svátků**.

Kdybychom se zeptali dobrého křesťana, co je podle jeho mínění největší a nejdůležitější událostí celých dějin, měl by bez váhání odpovědět: Je to **Kristovo Zmrtvýchvstání – počátek nového věku, nové budoucnosti pro celé lidstvo**. Každý člověk totiž jednoho dne pozná, že všechny geniální objevy lidstva, všechno to, co lidé vytvořili, sebeúžasnější události dějin – nejsou vlastně k ničemu. **Když člověk stojí před bránou smrti, tyto věci mu nemohou dát NIC**. V tu chvíli **rozhoduje o věčném osudu člověka už jenom SMRT a ZMRTVÝCHVSTÁNÍ KRISTA PÁNA**.

Když se zadíváme na Kristův hrob, připadáme si, jako kdybychom seděli na velké konečné stanici. Jako by se tady ze všech zemí, ze všech dob, ze všech epoch a ze všech národů sbíhaly trati a cesty, po kterých putuje lidské utrpení, lidská bída, lidská vina, po nichž kráčí smrt a krev v nekonečných zástupech. A všechno toto stojí před tímto Kristovým hrobem. Před tímto kamenem ustávají všechny vzdechy, je zde konec všemu. **Za tímto kamenem, k němuž každý nakonec doputuje, je už jiný svět**.

Kristův hrob je skutečně konečnou stanicí, kam všechno musí doputovat. A **Kristův hrob jestiž prázdný**. Protože se zde nikdo nezastaví, jen **přestoupí do nového světa**. Kristův hrob je prázdný pro každého z nás. Už tam nezavazí smrt, protože my všichni už jen **tímto velikonočním hrobem procházíme do věčného života k Pánu Bohu**.

Velice originálním způsobem vyjádřil pravdu o vítězství Krista Pána nad smrtí neznámý autor barokních fresek v malém kostelíku tam kdesi u nás na Vysočině. Na jedné fresce nacházíme zajímavý výjev. Je zde namalován kostlivec se sekýrou – symbol smrti, a vedle ní je vymalován sloup s korunou – symbol slávy. A k tomuto výjevu je připojen nápis: **Náhrobek Krista zde nemá místa**.

A toto je poselství Veliké noci. Nejenom že je Kristův hrob prázdný, ale **nikde na světě**, na žádném hřbitově, nikde mezi pomníky slávy **nestojí Kristův náhrobek – připomínka jeho zašlé slávy**. Všechny náhrobky světa patří starému světu, který už v Kristu odumřel. A ten, kdo věří v Krista Zmrtvýchvstalého, ten spolu s ním opustil hrob, ten spolu s Kristem už odumřel starému světu. **Kristovo vítězství je i naším vítězstvím!**

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Proto my, křesťané, když slavíme svátek všech svátků, když se radujeme ze slavného Kristova zmrtvýchvstání, **oslavujeme i svůj vlastní NOVÝ ŽIVOT**. Je to něco, do čeho jsme byli Bohem vtaženi, co se nám stalo tím nejskvělejším dědictvím. Bud' za to Bohu chvála, dík a čest. Ať naše srdce tímto zpěvem nikdy nepřestane znít. A tak vám všem přeji velikonoční radost z hlubšího uvěření v Ježíše Krista Zmrtvýchvstalého. Přeji vám všem velikonoční radost z hlubšího zakořenění v Kristovu Duchu lásky. Přeji vám všem jásavou velikonoční radost:

**Udeřte slavně v bubny, zpívejte, kdo jste kde:
KRISTUS PÁN VSTAL Z MRTVÝCH – MY S NÍM ŽÍT BUDEME!**

A L E L U J A !

A m e n .

Váš služebník a duchovní otec P. Mgr. Ing. Jan Špaček, dr. h. c.

KVĚTNÁ NEDĚLE („pašijová“) – ZAČÁTEK SVATÉHO TÝDNE

V neděli 13. dubna 2025 (v Černé v Pošumaví již v sobotu 12. dubna 2025) vstoupíme do posledního týdne čtyřicetidenního půstu. Tento týden, který budeme prožívat v myšlence na Kristovo utrpení a jeho smrt, se nazývá **Svatým týdnem**. Kromě Květné neděle jsou hlavními dny Svatého týdne Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílá sobota, které se nazývají **Velikonoční triduum (třídenní)** a slaví se starobylou liturgií, v jejímž centru je smutek a pokání.

Květná neděle je neděle, která bezprostředně předchází Velikonocům. **Ve všech našich farních kostelech** budeme slavit **mši svatou na památku vjezdu Páně do Jeruzaléma**. Je to oslava Kristova triumfálního vjezdu do Svatého města Jeruzaléma několik dnů před jeho umučením.

Liturgie Květné neděle má 3 části:

- **Svěcení ratolestí** – chceme vzpomínat na Kristův slavný vjezd do Jeruzaléma a vyznat, že Ježíš Kristus je náš Vykupitel a Pán. K posvěcení si, prosím, přineste **vlastní ratolesti!**
- **Bohoslužba slova**, při níž zazní **zpívané pašije podle Lukáše**.
- Liturgie Květné neděle vrcholí **eucharistickou obětí**.

ZELENÝ ČTVRTEK

Ve čtvrtek 17. dubna 2025 začíná **první den Velikonočního tridua – Zelený čtvrtek**. Ve večerních hodinách budeme v našich farnostech prožívat **mši svatou na památku Večeře Páně**. Tato mše svatá připomíná Ježíšovu Poslední večeři s učedníky a ustanovení Velebné svátosti, svátosti kněžství, a také prvenství lásky, které Pán Ježíš zřetelně vyjádřil v gestu umývání nohou svým apoštolům.

Liturgie Zeleného čtvrtku má 2 části:

- **Mše svatá na památku Večeře Páně** – při chvalozpěvu vykoupených „Gloria“ (Sláva na výsostech Bohu) se naposledy rozezní chrámové zvony, oltářní zvonky a varhany. Po doznění „Gloria“ umlknou až do obřadů Veliké noci!
- Ježíšovu opuštěnost v Getsemanské zahradě připomene **obnažení obětního stolu**.

V NAŠICH FARNOSTECH PROŽIJEME ZELENÝ ČTVRTEK TAKTO:

- **Frymburk:** v 17 hodin ve farním kostele sv. Bartoloměje
- **Horní Planá:** v 20 hodin ve farním kostele sv. Markéty

VELKÝ PÁTEK

V pátek 18. dubna 2025 prožíváme **druhý den Velikonočního tridua – Velký pátek**. Tento den je **dnem přísného půstu**. Na Velký pátek si připomínáme Ježíšovu smrt na kříži. Pro nás je Velký pátek nejen dnem smutku a pláče, ale především dnem zamyšlení nad krvavou obětí Ježíše Krista, která je zdrojem spásy. Církev oslavuje vítěznou smrt Pána. Podle starobylé tradice neslaví církev o Velkém pátku Eucharistii – místo ní slavíme **Velkopáteční obřady na památku Umučení Páně**. Základním a obecným prvkem liturgie tohoto dne je hlásání slova. Protože se neslouží mše svatá, obětní stůl je zcela holý – bez kříže, bez svíců a bez oltářního plátna.

Liturgie Velkého pátku má 2 základní části:

- Velkopáteční **pobožnost křížové cesty**.
- **Velkopáteční obřady na památku Umučení Páně**, které se skládají ze 3 částí:

- ❖ Bohoslužba slova, při níž zazní **zpívané pašije podle Jana**.
- ❖ Uctívání svatého Kříže.
- ❖ Svaté přijímání.

V NAŠICH FARNOSTECH PROŽIJEME VELKÝ PÁTEK TAKTO:

- **Frymburk:** křížová cesta a velkopáteční obřady v 15 hodin ve farním kostele sv. Bartoloměje
- **Horní Planá:** křížová cesta a velkopáteční obřady v 18:30 hodin ve farním kostele sv. Markéty

PRAVIDLA PŘÍSNÉHO PŮSTU (Velký pátek):

- **půst od masa:** netýká se masa studenokrevných živočichů a těch živočichů, kteří žijí ve vodě; zavazuje od 14 let
- **půst újmy:** jen jednou za den se dosyta najíst; zavazuje od 18. do započatého 60. roku
- **od povinnosti půstu zprošťuje:** nemoc, rekonvalescence, těžká práce (doporučuje se zvolit si jinou formu sebezáporu)

BÍLÁ SOBOTA

V sobotu 19. dubna 2025 prožíváme **třetí den Velikonočního tridua – Bílou sobotu**. Je to den smutku, kdy církev svatá rozjímá o smrti a umučení našeho Pána Ježíše Krista. Každý z nás by měl na Bílou sobotu v tichosti a usebrání rozjímat ve „skrytu své komůrky“.

VZKŘÍŠENÍ – OBŘADY VELIKÉ NOCI

Z posvátného rozjímání o Kristově umučení a smrti nás vyruší slavné **Vzkříšení – obřady Veliké noci**. Tato **vigilie slavnosti Zmrtvýchvstání Páně** neboli **Velikonoční vigilie** se sice slaví večer na Bílou sobotu (**19. dubna 2025**), avšak liturgicky patří již k neděli Zmrtvýchvstání Páně.

Veliká noc je odedávna nocí bdění pro Pána, v níž křesťané očekávají a slaví Zmrtvýchvstání našeho Pána Ježíše Krista. Pro vyvolený národ izraelský byla velikou nocí ta noc, kdy vyšli vedeni Mojžíšem z egyptského otroctví. Na památku tohoto vysvobození každoročně zabíjeli velikonočního beránka.

Pro nás, křesťany, je nejdůležitější nocí Veliká noc ze soboty na neděli, kdy Pán Ježíš vstal z mrtvých. To je naše hlavní pravda víry: **Vzkříšený Kristus již neumírá, a tento jeho život je dán všem pokřtěným**. V tom je veliká naděje pro nás, kteří jsme dosud ohroženi hříchem a smrtí.

Liturgie Veliké noci má 4 části:

- **Slavnost velikonoční svíce** – připomeneme si, že vzkříšený Kristus je Světlo světa. V úvodu slavnosti bude rozsvícena velikonoční svíce (tzv. paškál). Slavnost velikonoční svíce pak pokračuje velikonočním chvalozpěvem zvaným „Exsultet“ – chválou světla, které Bůh dává svému lidu. V tomto starobylém chvalozpěvu chceme vyzpívat naši radost z Kristova vítězství nad smrtí.
- **Bohoslužba slova** – při čteních z Písma svatého budeme uvažovat o podivuhodných skutcích, které od počátku Bůh učinil svému lidu Staré i Nové smlouvy. Budeme se zamýšlet nad péčí Boha o svůj lid: o vyvolený národ ve Starém zákoně a o církev v zákoně Novém. Jakmile skončí čtení ze Starého zákona, zazní chvalozpěv vykoupených „Gloria“ (Sláva na výsostech Bohu), při němž se opět rozezní chrámové zvony, oltářní zvonky a varhany.
- **Křestní bohoslužba** – o vigilii Veliké noci se rozpomeneme na svůj vlastní křest: společně obnovíme křestní sliby s radostí nad tím, že jsme svatým křtem byli pohřbeni v Kristovu smrt, abychom spolu s Kristem byli vzkříšeni z mrtvých.
- **Eucharistická bohoslužba** – zpečetění a další napojení na Kristovo vítězství. V eucharistické hostině obdržíme pokrm na cestu za naším Pánem – na cestu, která vede skrze smrt k životu.

V NAŠICH FARNOSTECH PROŽIJEME OBŘADY VELIKÉ NOCI TAKTO:

- **Frymburk:** v 18 hodin ve farním kostele sv. Bartoloměje
- **Horní Planá:** v 21:30 hodin ve farním kostele sv. Markéty

• POBOŽNOST KŘÍŽOVÉ CESTY:

- **VYŠŠÍ BROD: Velký pátek** 18. dubna 2025 **v 11 hodin** v klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie
- **FRYMBURK: Velký pátek** 18. dubna 2025 **v 15 hodin** ve farním kostele sv. Bartoloměje (před zahájením velkopátečních obřadů)
- **HORNÍ PLANÁ: Velký pátek** 18. dubna 2025 **v 18:30 hodin** ve farním kostele sv. Markéty (před zahájením velkopátečních obřadů)

• ŽEHNÁNÍ POKRMŮ O VELIKONOCÍCH:

Žehnání pokrmů o Velikonocích souvisí se starou postní praxí, která zapovídala požívání nejen masa, ale i vajec a sýra. Tyto pokrmy pak bývaly o Velikonocích požehnány pro jejich první domácí použití. Zvláštní symboliku má velikonoční vajíčko – symbol života a velikonoční beránek – symbol Zmrtvýchvstalého Beránka Božího. Pro žehnání jsou vhodné jakékoliv pokrmy, zvláště pak velikonoční vajíčka, beránci, mazance a tak podobně. Žehnání pokrmů připomíná, že **společenství se Zmrtvýchvstalým Kristem u eucharistického stolu má pokračovat doma v hostině lásky – agapé.**

Proto i v našich farnostech **požehnám velikonoční pokrmy**, které si do kostela přinesete. Stane se tak na Boží hod velikonoční **20. dubna 2025** při všech bohoslužbách. Žehnání velikonočních pokrmů probíhá **v závěru mše svaté**. Kněz pronese nad pokrmy žehnací modlitbu a pokropí pokrmy svěcenou vodou. Mše svatá je pak zakončena závěrečným slavnostním požehnáním a propuštěním Božího lidu.



QUIA EGO VIVO, ET VOS VIVETIS
F. M. 2011